

[Schlüter.]

af disse mange regeringers ansvar og fejl alene, ansvaret må vi alle, som er valgt ind i denne sal, være med til at bære.

Den ene kæmpeopgave er at genskabe erhvervslivets konkurrenceevne, igen at nå frem til høj produktion og fuld beskæftigelse. Det er afgørende for den danske nations økonomiske sundhed, og det er afgørende for, at hver enkelt samfundsborger igen kan føle trykthed i jobbet, og det betyder noget. Derfor må vi have genskabt sikre planlægningsmuligheder ude i virksomhederne, og vi må have etableret nogen optimisme og tro på fremtiden.

Den anden hovedopgave er at fortsætte beskæringen af de offentlige udgifter og nedsættelsen af skattetrykket. Det er en opgave både på kort og på lang sigt; den må sættes i allerførste række.

På disse to kæmpeområder er det konservative folkeparti klar til en indsats. Vi er parat til en indsats for at skaffe os høj beskæftigelse igen. Det var vi også i fjor; på en række områder stillede vi i fjor præcise, konkrete forslag, men der var ikke så mange, der ville lytte til dem. Vi sagde i fjor: lad os dog tage krisen i opløbet fremfor at se passivt til og lade ulykkerne melde sig. Men vi er parat igen.

Men så vil vi også gerne understrege, at det ikke er ligegyldigt, hvordan man søger at bekæmpe arbejdsløsheden. Det rette tilbud i rette tid til arbejdsmarkedets parter i fjor havde været det bedste. Vi stillede i november et forslag, som gik ud på, at vi skulle sætte moms en smule ned, men jo ikke isoleret, altså som et led i en samlet politik, hvor til gengæld arbejdsmarkedet skulle suspendere et antal dyrtidsportioner. Det ville have givet lavere priser, det ville have betydet en nedsættelse af omkostningsniveauet, det ville have kunnet sikre den reale købekraft, og det ville have kunnet sætte beskæftigelse i gang hurtigt, fordi det ville føre til øget vareefterspørgsel på et økonomisk forsvarligt grundlag. Jeg tror egentlig ikke, der nogen sinde er stillet et forslag, som hurtigere ville kunne føre til den højere beskæftigelse. Men det forslag var vel for fornuftigt til at kunne blive virkelighed.

Nu er vi så langt fremme, at 3 martsdyrtidsportioner må betragtes som en kendsger-

ning, og i dette øjeblik må vi alle håbe, at parterne på arbejdsmarkedet selv kan finde frem til en forsvarlig løsning. Men siden de 3 martsportioner nu står for døren, må det vist erkendes, at der ikke er meget spillerum tilbage for indkomststigninger i året 1975, hvis vi samtidig skal kunne bekæmpe arbejdsløsheden. Og så vil vi gerne advare: vi vil advare imod, at vi kommer til at opleve i år, at man som så tit før bevilger hinanden inflationær købekraft, bare for at regering og folketing bagefter skal fjerne det for høje efterspørgselspres gennem skatter og afgifter. Lad os nu forlade den gamle, udelige svikmølle.

Der er en anden ting, man skal være sig for, og det er at ville forsøge den kunstige løsning på det danske samfunds økonomiske problemer: at sætte et hav af offentlige beskæftigelsesarbejder i gang. Det er ikke vejen til varig bekæmpelse af ledigheden, det vil blot være at krybe udenom, det koster kapital, der er knap, og den kapital er bedre placeret i erhvervslivet fremfor i et utal af nye offentlige bygningsværker. Så er der også den hage ved det, at bekæmper man ledighed gennem offentlige arbejder, fører det til højere driftsudgifter for det offentlige, og det giver igen højere skattetryk; det er den modsatte vej, vi skal.

Derfor er vi skeptiske over for regeringens forslag om billige statslån og de mange forslag om specielle lånefonds; vi vil gerne være med til at se på det, men vi advarer mod, at man tror, dette er den reelle løsning på problemerne. Hvis man tænker sig statsubsidier på en ny måde i forhold til boligbyggeriet, ja, så kan det måske føre til mere byggeri, men det fører ikke til økonomisk sundhed. Billige statslån til det øvrige erhvervsliv selektivt, sådan at nogle kan få og andre ikke kan få, er ikke en egentlig løsning af problemerne. Det kan lægge et røgslør over dem, men næppe andet og mere, og så virker alle disse statslige støtteformer meget langsomt.

De bedre afskrivningsregler har vi for længst foreslået, og vi vil arbejde med, hvis regeringen og andre som vi stiller konkrete forslag. Vi stillede forslag om bedre afskrivningsregler allerede i august i fjor igen for i tide at møde den begyndende krise. Da ville man ikke lytte til os, det er der grund til nu at fortryde. Vi ønsker gerne bedre afskrivnings-